

Vážení a milí čtenáři,

děkujeme za vaši přízeň a zájem o zveřejňované texty a nápady.

Je tu letošní závěrečný Zpravodaj.

Tímto číslem se rozloučíme s naší dobrovolnou korektorkou Jitkou Rohanovou. **Moc děkujeme za dlouholetou podporu, doporučení a dohled nad řádicími šotky!**

V úvodu vám přiblíží Lucie Černíková změny v sociálním zabezpečení, které nás čekají v roce 2026.

Dále zde najdete informace o komunikačním programu AsTeRICS Grid, který zaujme třeba rodiny, které si chtějí připravovat materiály pro podporu komunikace sami a kdykoli a chtějí je využívat i online.

Kam s dětmi za nepříznivého počasí? Můžete se inspirovat naším tipem z Michle, který však využijete i na jiných místech.

Dále přinášíme zkušenosti s vizualizací režimu dne a nápad, jak si vyrobit na první pohled srozumitelnou časomíru pomocí kuchyňské minutky.

V rámci představování členek týmu zůstáváme ve Středočeském kraji, Valentýna Novotná se ptá Aleny Kunové na výzvy a proměny rané péče od dob jejího založení.

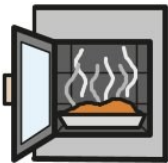
Klidný závěr roku a lehký krok do toho následujícího za tým rané péče přeje

*Alice Pexiederová, poradkyně
a redaktorka Zpravodaje*

P.F. 2026

Přejeme vám pěkné společné chvíle, ať už si o nich povídáte jakkoli!

		
VÁNOCE	DÁRKY	JEŽÍŠEK
		
BETLÉM	SVÁTKY	VOLNO
		
PEČENÍ	KAPR	PERNÍČKY
		
SLAVIT	ODPOČÍVAT	SPOLU
		
OZDOBY	OHŇOSTROJ	DOSTAT

Raná péče
diakonie

Poznámka: Obrázky s pojmy k vánočním svátkům si můžete vystříhnout a případně rozstříhat na kartičky. Materiál lze použít pro společné povídání o jednotlivých tématech. Zůstane vám pak rámeček, třeba na vlastní vánoční fotografii nebo obrázek.

INFORMUJEME

- [ZMĚNY V SOCIÁLNÍM ZABEZPEČENÍ](#) (STR.4)

PŘEDSTAVENÍ ČLENŮ TÝMU

- [ALENA KUNOVÁ](#) (STR. 5)

POMŮCKY V PRAXI

- [KOMUNIKAČNÍ PROGRAM ASTERICS GRID](#) (STR. 7)
- [REŽIM DNE](#) (STR. 8)

SAMODOMO

- [BAREVNÝ ČASOVAČ](#) STR. 9)

ZKUŠENOSTI Z RODIN

- [KAM S DĚTMI V MICHLI](#) (STR. 11)

[KONTAKTY](#) (STR. 12)

ZMĚNY V SOCIÁLNÍM ZABEZPEČENÍ

Od **1.1.2026** dochází ke **zvýšení příspěvku na péči v 1. a 2. stupni závislosti**.

Nově bude v 1. stupni vyplácen příspěvek na péči ve výši **4 900 Kč** (místo 3 300 Kč) a v 2. stupni **8 200 Kč** (místo 7 400 Kč).

Od **1.5.2026** se **změní některé částky životního minima**

Životní minimum od 1. 5. 2026	
Jednotlivec	5 500 Kč
První osoba ve vícečetné domácnosti	5 000 Kč
Osoby od 15 let, které nejsou nezaopatřeným dítětem	3 750 Kč
Dítě do 6 let	2 480 Kč
Dítě od 6 do 15 let	3 050 Kč
Dítě od 15 do 26 let	3 490 Kč

Životní minimum do 30. dubna 2026	
Jednotlivec	4 860 Kč
První dospělá osoba v domácnosti	4 470 Kč
Druhá a další dospělá osoba v domácnosti	4 040 Kč
Dítě do 6 let	2 480 Kč
Dítě od 6 do 15 let	3 050 Kč
Dítě od 15 do 26 let	3 490 Kč

Další velké změny nás čekají od **1.7.2026**, kdy příspěvek na péči, zvýšení příspěvku na péči pro nízkopříjmové, průkaz OZP, příspěvek na mobilitu, příspěvek na zvláštní pomůcku již nebude vyřizovat úřad práce, ale **Česká správa sociálního zabezpečení**.

S tím nastanou i změny v podávání žádostí a v průběhu správního řízení. O těchto změnách vás budeme více informovat později.

Lucie Černíková, sociální pracovnice

RANÁ PÉČE V 90. LETECH A DNES

— Rozhovor s Alenou Kunovou o výzvách i proměnách

I když se práce poradkyně rané péče zdá být velmi samostatnou a individualistickou, ve skutečnosti společně s dalšími kolegyněmi tvoříme tým napříč čtyřmi kraji. Považujeme za nezbytné vzájemně mezi sebou sdílet a předávat si zkušenosti tak, aby kvalita péče poskytované každé rodině byla co nejvyšší a jednotná napříč všemi kraji, kde působíme. Prostřednictvím štafety rozhovorů představujeme kolegyně, které možná neznáte osobně.

V tomto díle pokládá Valentýna Novotná otázky Aleně Kunové, která stála u zrodu oboru. Přečtěte si, jaká byla raná péče v 90. letech a jaké výzvy a proměny přináší s ohledem na současnost.

Aleno, ty jsi byla u zrodu rané péče a já vím, že jste o tom, jak vznikla tato organizace, mluvily společně s Veronikou Strenkovou a Pavlou Foster Skalovou v podcastu Needo Talks (určitě moc všem doporučuji k poslechu). Mně by ale zajímalo, co bylo tou hlavní motivací pro založení rané péče a jak se vlastně tehdy v začátcích lišil pohled společnosti na podporu rodin s dětmi se speciálními potřebami?

Na začátku 90. let jsme s Pavlou pracovaly v tehdy nově vzniklé speciální škole na Starostrašnické. Škola byla fajn, umožňovala nám hledat pro každé dítě způsob učení, který nejlépe vyhovoval. Taky jsme o tom hodně mluvili s rodiči, byla to taková společná práce. Napadalo nás, co asi rodiče s dětmi dělají, když jsou děti úplně malé, než dorostou do školního věku. Co v té době rodiny potřebují, aby děti mohly dobře růst? Pak jsme zjistily, že je v zárodku cosi jako raná péče pro rodiny s dětmi se zrakovým postižením – a spolu s kolegyněmi Terezií Hradilkovou a Janou Vachulovou jsme začaly budovat obor a službu pro rodiny. A pohled tehdejší československé společnosti? Speciální školy pro děti s větším hendikepem byly vrcholem novátorského snu. Před rokem 89 bylo většinovým trendem, že děti s postižením vyrůstaly v ústavních zařízeních. Kdo z rodičů se trendu vzepřel, musel být silná povaha.

Změnila se od té doby náplň práce poradkyně rané péče a případně také požadavky na její odbornost?

Náplň práce se měnila určitě, hlavně proto, že jsme ji v průběhu času hledali a ladili podle proměňujících

se potřeb rodin. To, na co jsme přišli a ověřovali, jsme paralelně museli obhajovat v různých projektech a úředníkům na úrovni samosprávy a i státní správy. To bylo někdy drsné a někdy vtipné, každopádně to velmi podporovalo naše odhodlání a oborovou sounáležitost. Ta později vyústila v založení Asociace rané péče, kde se nám na kultivaci oboru daří pěkně spolupracovat dodnes. Základní požadavky na odbornost poradkyně se tolik nemění, spíše potřeba se dále vzdělávat – to je v souvislosti zvláště s neurobiologickými výzkumy skutečně nezbytné (a hrozně zajímavé).

Zůstaneme ještě u vývoje rané péče. Co ty sama považuješ za největší, nejzásadnější změnu, která se v oboru rané péče odehrála za těch více než 30 let, co v něm pracuješ?

Podle mne to bylo uzákonění povinnosti pracovat podle standardů sociálních služeb, myslím, že to bylo kolem roku 2006 spolu se Zákonem o sociálních službách. Jde o soubor norem, které každá poskytující organizace musí naplňovat, tedy dává všem jakýsi rámec fungování. Zabývá se i etickými otázkami, důstojností... Člověk, který službu užívá, je v rovnoprávné roli, a když se tak necítí, může dát podnět ke stížnosti.

Jak se podle tebe změnilы potřeby a očekávání klientských rodin v průběhu let? Jsou dnešní rodiče jiní než ti na počátku? S jakými novými tématy k nám dnes rodiny přicházejí častěji než dříve?

Tedy, to je těžká otázka. Rodiče, s nimiž se setkávám teď, jsou v mých očích rozhodně jiní než ti dřív. Ale možná je to tím, že jiné jsou ty moje oči! I já jdu životem, který mě nějak formuje, mění moji optiku. Ta něco vidí ostřeji, tedy ke mně nechá dolehnout více, něco upozaduje. Rozhodně je naprostá většina rodin dobře informovaných – to je určitě změna objektivní. Nové je téma ztracenosti v informacích, v možnostech, těžkosti si vybrat, co teď, co potom, co vůbec, čeho kolik... To je něco, o čem často s rodinami mluvíme. Teď i dřív chtějí všichni totéž: aby jim bylo přes všechny trable co nejlíp. A k tomu, věřím, pomáhá i naše služba.

Na počátku rané péče byl velmi malý tým poradkyň. Raná péče se postupně rozrůstala a dnes nás je v organizaci přes 20 kolegyně. Co bylo v tomto ohledu na těch počátcích nejtěžší a co naopak bylo inspirující?

Zpětně si uvědomuji, jakou roli hrála v našich počátcích celospolečenská atmosféra pocitu změny, a že to jde! Že vším se dá pohnout, když to člověk myslí dobře, když tomu, co dělá, věří. A když „důvěřuje procesu“, že vše postupně půjde se zvědavostí, kam cesta vede... Tak jsme prostě s důvěrou šly, propovídalý stovky hodin o tom, jak nejlíp dál. Těžké bylo zajistit financování služby, ale to se bohužel nijak zásadně neproměnilo... jen už to v tom týmu není na nás, ale na naší skvělé vedoucí Ance Slováčkové a řediteli střediska Davidovi Michalovi. Zásadně nás formovala týmová supervize s Yvonnou Luckou, ta nám pomohla pochopit „lidské“ zákonitosti v rozrůstajícím se týmu a upozorňovala na mezníky, kdy se musíme rozhodnout a vykročit jinak.

Navazuji na předchozí dotaz týkající se týmu poradkyň rané péče. Jak se nám podle tebe daří udržet partnerský přístup, respekt a přátelství v takto velkém a rozrůstajícím se týmu? A co je podle tebe klíčové pro týmovou spolupráci?

Je skvělé, že si kolegyně můžeme sami vybírat, že kompetenci k výběru má celý tým. Ale mluvíme-li o hodnotové rovině a o týmové atmosféře, vnímám, že pak spíš „důvěřujeme procesu“, než abychom pořádně věděli, co a jak v té oblasti děláme. A s tím, jak

se pracovní kariéry nás, které jsme v rané péči dlouho, chýlí ke konci, myslím, že je zapotřebí zrovna toto uchopit vědoměji. Moc bych chtěla, aby lidem v týmu bylo fajn, protože jsem přesvědčena, že se respektující a tolerantní přístup, tvořivost a důvěra v to, že „to půjde“, odrážejí v naší práci v rodinách. to nejdůležitější pro týmovou spolupráci? Asi pocit sdílené smysluplnosti toho, co a jak děláme...

V našem rostoucím a dynamickém týmu poradkyň rané péče vznikly pozice krajské vedoucí – pro střeđočeský kraj tuto pozici zastáváš ty. Co tě na této roli baví a kam by se podle tebe mohl obor rané péče ubírat dál?

Této změně jsem se vzpírala dlouho, logické rozdělení velkého týmu na čtyři krajské s proměnou dynamiky v týmu velkém jsem nenesla snadno. Teď se snažím přijmout roli vedoucí kraje, proměnit tu dlouho žitou roli neformální v dobře naplněnou formalizovanou. Je to takový nový pracovní úkol. Ale nejradši jsem za poradenskou práci v rodinách, moc mě těší mluvit s rodiči a vymýšlet pro děti to, co by mohly ve vývoji v tuto chvíli potřebovat. Ostatně, v tomhle vidím další směřování rané péče: pro rodiny, s respektem, partnersky, s nadějí a s lehkostí, kdekoli je to možné!

Dovolím si jednu otázku na tvůj osobní náhled: Co tě po tolika letech práce stále nabíjí a dodává ti energii a smysl? Jak si udržuješ lehkost a humor sobě vlastní, když se setkáváš s náročnými životními situacemi v rodinách?

Myšlím, že to je stále totéž: pocit nezůstávání na místě (jakkoli to při pohledu na tři desetiletí v roli poradkyně to zní zvláště), zvědavost, jak to bude dál, zkoumání, jak se v mém konání proměňuje „nedělej jiným to, co nechceš, aby oni dělali tobě“. V poslední době trochu ztrácím „drajv“, ledacos – jak lidské osudy, dění ve světě, trable v týmu – se mě nevíce než dřív, ale nějak jinak dotýkají. Pozoruji, jak směřuji ke křehkosti stáří, jen tak se ale nedám! Venek, vzduch, nebe... a hybaj zryt zahradu a strčit česnek do zmrzlé země. A důvěřuj procesu! :-)

Děkuji za rozhovor!

Valentýna Novotná, poradkyně rané péče

KOMUNIKAČNÍ PROGRAM ASTERICS GRID

*Ráda bych vám představila komunikační program pro augmentativní a alternativní komunikaci **AsTeRICS Grid**, který je v této oblasti poměrně novinkou, byť jeho spuštění proběhlo již v roce 2019 a od té doby je stále vylepšován. Do širšího povědomí se dostává u nás až v posledních letech. Náš tým rané péče se účastnil praktického seznámení s tímto programem díky našim kolegyním ze služby Lifetool.*

AsTeRICS Grid je vlastně webová aplikace, která si klade za cíl maximální možnost porozumění a sebevyjádření u užívajícího klienta. Je navržen tak, aby dokázal podpořit klienty s vážným kognitivním nebo motorickým handicapem v oblasti komunikace a integrace s okolním prostředím. Zároveň je vytvořen na principu pestrosti a hravosti, tak aby dokázal uživatele motivovat k podpoře komunikace. Program uživatele neomezuje pouze na dané zařízení (tablet), ale při používání se očekává i veškerá další možná komunikace, jako jsou gesta, zvuky atd. Program využijeme jak v každodenních situacích, tak i v komunikaci s odborníky, od dětí s PAS po pacienty na jednotkách intenzivní péče.

V praxi to znamená...

Aplikace je vizuálně založená na tabulkách, mřížkách (gridech), které se dají různě přizpůsobit (zvětšovat, zmenšovat, vymazat, přidat, barevně oddělit atd.) Do mřížek se vkládají symboly předpřipravené programem nebo vlastní obrázky či fotografie. Obrázky lze doplnit jak psaným textem, tak i hlasovým výstupem. Pokud si nezmůžeme předpřipravený čtený vý-

stup, mohu si jednoduše nahrát vlastní. Klient pak slyší hlas, který dobře zná.

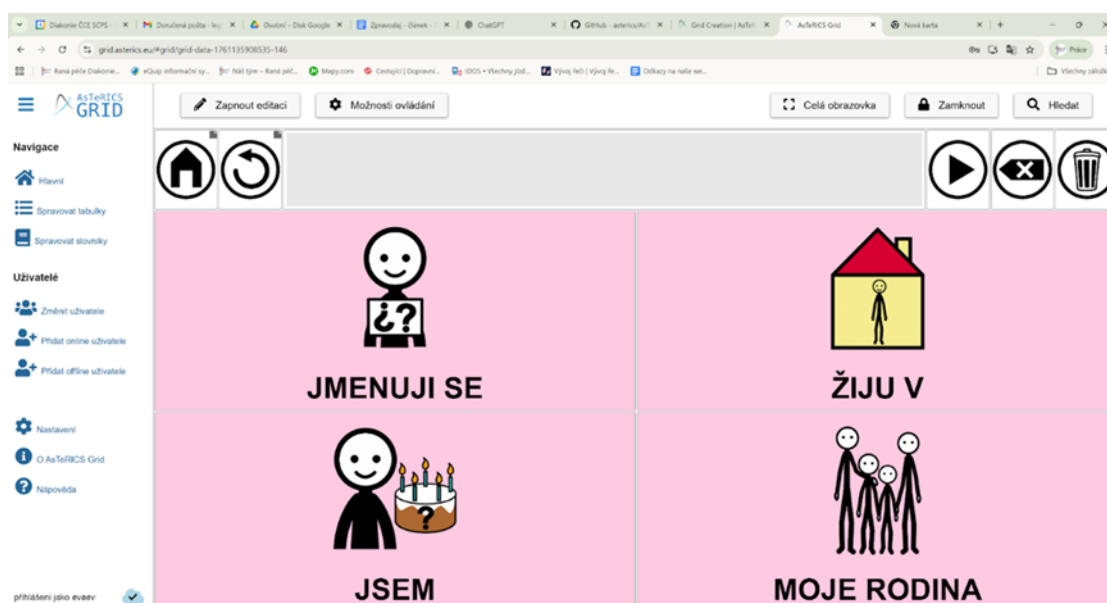
Skrze mřížky vytvářím vlastně elektronickou komunikační knihu. Důležitá je hlavní (první) stránka (tabulka), která cílí na nejpoužívanější pojmy a sdělení klienta. Piktogramy (obrázky) v hlavní tabulce mohou skrze nastavené prokliky odkazovat na další stránky s již podrobnějšími sděleními (např. pro dítě je důležitý výběr jídla, a protože možností, z čeho si vybrat, je mnoho, vytvořím proklik obrázku „jídlo“ z hlavní tabulky na samostatnou tabulku, kde budou pouze obrázky druhů jídel, potravin, které dítě používá). Proklikem může být přímo odkaz na webovou stránku (např. video na YouTube).

Tvůrci aplikace mysleli i na různou úroveň motorických schopností klientů. Je možné nastavit rozdílné metody vstupu nad rámec standardního dotyku (klik myší), jako je přejíždění (hovering), skenování a asistenční tlačítka tak, jak to vyhovuje každému klientovi podle jeho motorických schopností.

Závěrem zbývá dodat, že tuto aplikaci lze používat na jakémkoliv zařízení (PC, tablet, chytrý telefon) a po úvodním načtení funguje i offline. Vždy se mohu přihlásit na jakémkoliv zařízení a dělat různé úpravy, které zůstanou na mém účtu uloženy. Aplikace je zdarma ke stažení na [těchto stránkách](https://www.asterics.eu).

(použité zdroje: <https://www.asterics.eu>)

Eva Legnerová, poradkyně rané péče

REŽIM DNE

*V rodinách spolu s vámi často řešíme, jak dítěti zviditelnit a zpřehlednit denní nebo týdenní režim. Hoto-
vých výrobků na trhu přibývá, ne všechny se však hodí
pro každé dítě. A tak nastává prostor pro hledání
a vlastní tvořivost. Jednu vydařenou a používanou po-
dobu vám představí maminka Damiánka a Kájky.*

Pro syna s vývojovou dysfázií a poruchou pozornosti jsme potřebovali vizualizovat náš týdenní plán, protože nás čekaly velké změny – spinkání syna ve školce, nástup mladší dcery do jeslí a můj návrat do zaměstnání. Do toho má syn pravidelně ergoterapii, logopedii a další kontroly u lékařů. Moc se mi líbil nápad magnetického plánovače.

Bohužel všechny, které jsem našla, byly pro nás cenově nedostupné, a navíc jsem potřebovala specifické obrázky pro syna.

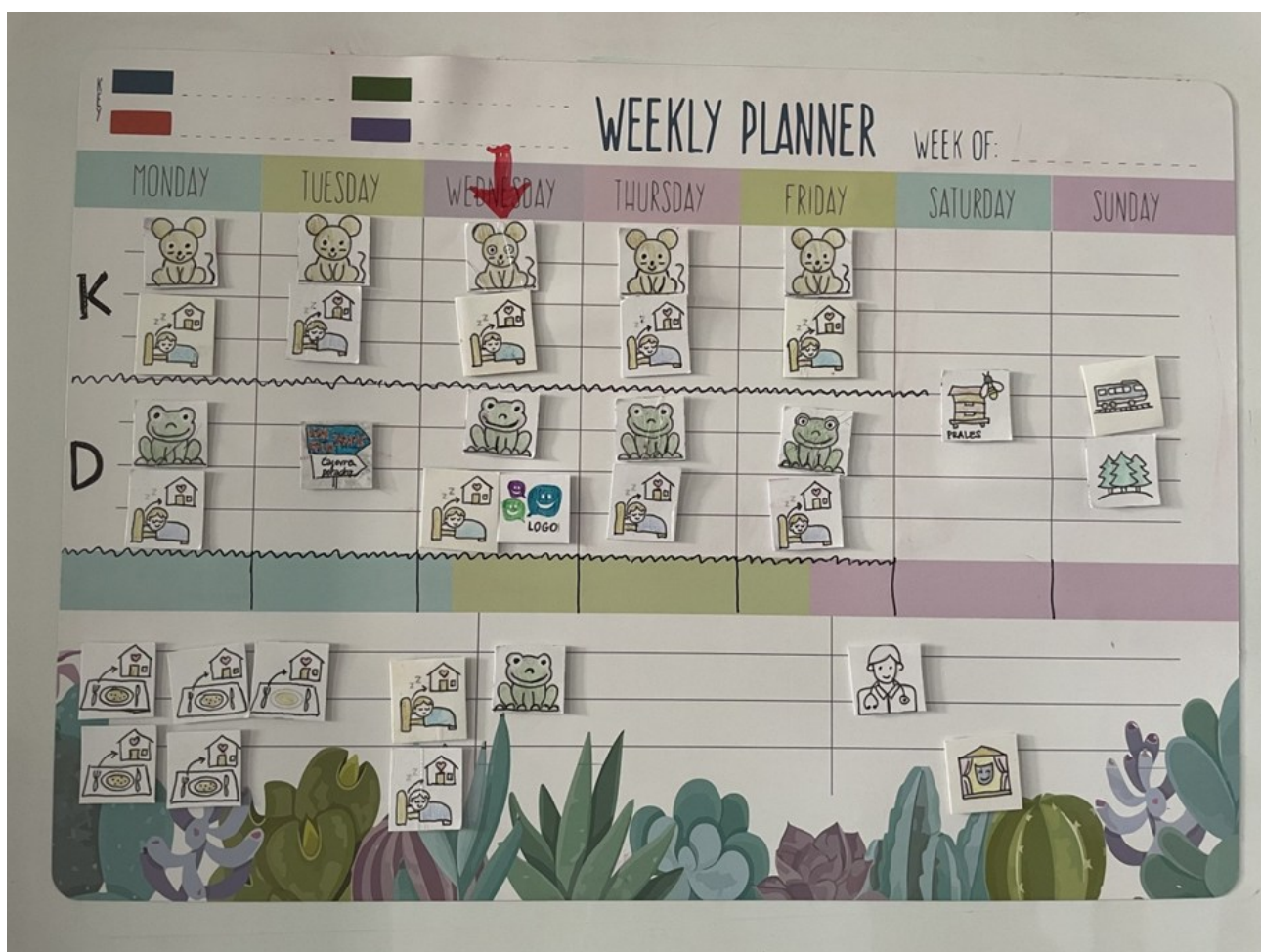
Proto mě napadlo vytvořit si ho sama pomocí tiskárny a laminovačky a magnetických samolepek; tiskár-

nu máme pouze černobílou, takže dostala průchod i moje kreativita a pastelky dětí.

U synovy diagnózy dobře funguje vizualizace, takže jsem si sehnala logo jeho třídy ve školce (Žabky) a dcery (Myšky), emotikony logopedie a vyfotila si rozcestník u ergoterapie, kde se vždy zastavíme a čteme si jej, aby syn dobře poznal, kam se zrovna chystáme, co nás čeká. Na ostatní piktogramy jako odchod po obědě, odchod po spinkání, lékař, výlet do ekocentra Prales, do lesa apod. jsem využila ChatGPT, který mi efektivně posloužil.

Postupně bude možné přidávat další piktogramy podle aktuální potřeby rodiny. V kalendáři se vyzná i 2,5letá dcera a stal se naším dobrým pomocníkem; každý podvečer a každé ráno se díváme, co nás čeká a nemine.

maminka Damiána a Kájky

BAREVNÝ ČASOVAČ

V průběhu léta jsme s kolegyněmi ze středočeského týmu přemýšlely o přípravě balíčků s materiály k podpoře alternativní a augmentativní komunikace. Takovéto balíčky se měly stát součástí výbavy každého auta v našem Středočeském kraji. To abychom měly jistotu, že je máme vždy k dispozici. Povedlo se a příprava materiálů proběhla.

V rámci přemýšlení, co by se mohlo hodit, zmínila naše kolegyně i barevný časovač, který pomáhá zviditelnit zbývající čas. Dle nastavení času (jako minutka v kuchyni) se ukáže barevné odstupňování a ukazuje, kolik času ještě zbývá dítěti na danou aktivitu.

Je to velmi praktická vizuální pomůcka ke znázornění časového úseku, která pomáhá perfektně porozumět, co vlastně znamená chvilka, pět, deset nebo třicet minut, či celá hodina. A hlavně: Nejste to vy, kdo říká „konec“, ale je to časovač.

Skvělý tip, ale bohužel cenově velmi náročný (1 200,- až 1 500,-). A pořizovat ho pětkrát? To je opravdu mnoho peněz, které si těžko můžeme dovolit.

A tak začalo další přemýšlení směrem k přípravě barevného časovače v domácích podmínkách. Vždyť je to taková kuchyňská minutka, která má barevně znázorněný ubíhající čas.

A tak vznikl návod na podomácku vyrobený barevný časovač.

Potřebujeme:

- kuchyňskou minutku
- lepicí pásku (klidně papírovou) + nůžky
- akrylové barvy + kalíšek na vodu + hadřík (na osušení štětce)
- štětec
- lak na akrylové barvy
- fix na CD (možná)

Nejprve lepicí páskou vymezíme místo, kde chceme natřít barvu. To nám pomůže použít barvy v místě, kde chceme, bez přetahování.

Dále akrylové barvy, vybrané dle vlastního uvážení, nanese štětcem na vyznačenou část minutky. Mezi změnou barvy štětec vymyjeme v kalíšku s vodou a osušíme o hadřík (to abychom si nechtěně neředili akrylovou barvu).

Necháme oschnout barvy a důkladně vymyjeme štětec.

Barevnou část přestříkáme/přetřeme akrylovým lakem (pro vyšší odolnost barvy).

Po zaschnutí sundáme lepicí pásky.

„Tradá“ a z obyčejné kuchyňské minutky se stal neobyčejný pomocník pro porozumění časové posloupnosti.

Jak již to bývá, okolnosti jsou proměnlivé. A pro někoho jistě bude nejen dostupnější, ale možná i radostnější varianta barevného časovače za rozumnější peníze, např. minutka TFA z Datartu od 225 Kč.

Pokud lepicí páska slepí i část čísel (a ta se nám přeci jen hodí), je možné je dopsat fixem na CD.

Olga Cudlínová, poradkyně rané péče

KAM S DĚTMI V MICHLI

Když venku prší, je zima nebo naopak úmorné vedro, zkrátka počasí není nakloněné tomu být s dětmi venku, hledáme možnosti, kde trávit čas, aby se děti zabavily. Jednou z nich je pobočka městské knihovny na Jezerce.

Ta kromě klasických služeb knihovny nabízí v prvním patře herní zónu pro děti. Jsou zde velké molitanové kostky, ze kterých si děti mohou stavět domečky, koutek vypořstovaný měkkými matracemi, ohrádka pro miminka, stoleček na kreslení s papíry a pastelkami a rozličné hračky (nástěnné prvky, magnetická stavebnice, autíčka, plyšáci...) Samozřejmě si lze půjčit jakoukoli knížku z dětského fondu a přečíst si ji s dítětem přímo v koutku nebo si s ní zalézt do malé kruhové „zašívárny“.

V části pro teenagery pak děti mohou vyzkoušet žebřiny anebo lenořit v závěsném vaku. Do prvního

patra knihovny jede výtah a je zde i dost místa na odložení kočárku. V obou patrech je WC, přebalovací pult se nachází v přízemí. Tam je také k dispozici nově zřízený samoobslužný kávový bar a samozřejmě není problém si přinést cokoli vlastního k jídlu nebo k pití. V knihovně se pravidelně pořádají akce pro děti, vyplatí se proto sledovat webové stránky. Návštěva akcí i samotné knihovny je zdarma.

Pokud je pro vás Jezerka příliš daleko, doporučujeme se podívat i na jiné pobočky Městské knihovny v Praze – mnohé z nich mají také dětské koutky a pořádají volnočasové akce pro děti s rodiči (namátkou Ústřední knihovna na Mariánském náměstí, Dům čtení v Ruské nebo pobočka Lužiny).

Anna Musilová

Copyright © prosinec 2025 Raná péče Diakonie
All rights reserved.

Redakční práce: Alice Pexiederová
Sazba: Lucie Černíková
Ilustrace s ručičkami: Martin Rybář
Autorka postavičky z titulní stránky: Galina Miklínová

Pracoviště Rané péče Diakonie:

Machatého 683/10, Praha 5
Domažlická 1159/9, Praha 3
Vídeňská 9, Klatovy
Pod Trať 232, Teplice

Kontakt:

tel: 235 518 392
e-mail: info@rana-pece.cz
www.rana-pece.cz
www.facebook.com/RanaPeceDiakonie
www.instagram.com/rana_pece_diakonie

Jsme součástí **Diakonie ČCE - Střediska celostátních programů a služeb**

Čajkovského 1640/8
130 00 Praha 3
www.scps.diakonie.cz

Ředitel: David Michal

Jsme členy

Vedoucí rané péče:
Mgr. Anna Slováčková

Koordinátorka:
Petra Dušánková

Poradkyně rané péče:
Mgr. Barbora Jiráková
Mgr. Alena Kunová
Mgr. Pavla Foster Skalová
Mgr. Veronika Strenková
Bc. Alice Pexiederová
Bc. Monika Menclová, DiS.
Mgr. Alexandra Chomiszaková
Mgr. Vlasta Spilková
Mgr. Eva Vedralová
PhDr. Kateřina Štinglová
Bc. Sabina Havrilčová
Mgr. Daniela Horáčková
Bc. Jana Javorská
Mgr. Radka Pochobradská
Mgr. Silvie Rážová, DiS.
Mgr. Pavla Těhníková
Bc. Olga Cudlínová
Mgr. Valentýna Novotná
Mgr. Eva Legnerová
Bc. Barbora Kremlová (na RD)
Mgr. Kateřina Cingl (na RD)
Mgr. Andrea Šírová, DiS. (na RD)
Mgr. Anna Opatrná (na RD)

Sociálně právní poradenství:
Mgr. Lucie Černíková

Děkujeme paní **Jitce Rohanové** za první korektury textů a **všem statečným přispěvatelům** za chuť se s námi podělit o své zkušenosti.

**NEMÁTE-LI ZÁJEM ZPRAVODAJ DOSTÁVAT, NAPIŠTE PROSÍM VÁŠ POŽADAVEK
NA INFO@RANA-PECE.CZ.**